

יוני 2019

הנדון: פסק דין בעליון - חישוב שווי השימוש ברכב שהועמד לרשותו הפרטית של העובד

כללי:

בית המשפט העליון דחה ערעור שהגישו שתי חברות, וקבע כי יש לזקוף שווי שימוש ברכב בהתאם לקבוע בתקנות מס הכנסה.

בתקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברכב), התשמ"ז-1987 נקבע כי על המעסיק לזקוף לעובדים שווי שימוש בגין טובת ההנאה הגלומה ברכב הצמוד. אופן קביעת שווי השימוש נקבע בתקנות באמצעות נוסחה: אחוז מסוים ממחיר הרכב (לגבי כלי רכב שנרשמו אחרי 2010 כשיעור של 2.48% מתוך מחיר המחירון של הרכב בהיותו חדש).

בשנים האחרונות התנהלו כמה הליכים משפטיים בעניינם של מעסיקים אשר ניסו לטעון כי ניתן לסטות מהנוסחה הזו ולזקוף את שווי השימוש בחישובים אחרים.

טענות אלה נדחו באופן עקבי בבתי המשפט המחוזיים, שקבעו במספר פסקי דין כי יש לזקוף שווי שימוש בהתאם לקבוע בתקנות – ולא באף דרך אחרת, למרות שלכאורה נראה כי מערכות דיגיטליות יכולות להבדיל בין השימושים הפרטיים והעסקיים.

עיקרי הפסק דין:

1. חברה של עורכי דין שהעמידה לרשות שניים מעובדיה רכב והתקינה בו מערכת השואלת את העובד לפני כל נסיעה האם מדובר בשימוש פרטי או עסקי. רשות המסים קבעה שהמערכת לא מקובלת עליה וכי החישוב צריך להיות כמופיע בתקנות המס. פקיד השומה הוציא צו שומה הקובע כי על החברה לשלם את הפער שנוצר מהחישוב המוטעה. על צו זה הגישה החברה ערעור לפני בית המשפט המחוזי בחיפה.
2. החברה השנייה עוסקת בשירותי תחזוקה, ועובדת בין היתר עם משרד הביטחון. החברה התחייבה בחוזה לתת שירות זמין בכל שעות היממה. ברכבי החברה שהעובדים קיבלו קיימים תמיד כלי עבודה כבדים המשמשים אותם. גם החברה הזו התקינה את אותה המערכת וחישבה באופן שונה את שווי השימוש.

זקיפת שווי השימוש כפי שנערכה על ידי החברה לא הניחה את דעתו של פקיד השומה, לכן הוצא לחברה צו שומה הקובע כי עליה לשלם את ההפרשים הנובעים מהחישוב המוטעה. על שומה זאת הגישה החברה ערעור לפני בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו.

הערעורים על ידי בית המשפט המחוזי נדחו, והחברות פנו לבית משפט העליון שאיחד את שתי העתירות לכדי עתירה אחת, ופסק הדין עוסק בשתייהן ביחד עם הדגשים לכל חברה בנפרד.

החלטה של בית המשפט העליון:

בית המשפט העליון קבע כי לא ניתן לסטות מהוראותיהן של תקנות שווי השימוש ברכב.

בית המשפט הדגיש כי הנוסחה הקבועה נקבעה מתוך מטרה ראויה, "לקדם את היעילות, הפשטות והבהירות בגביית מס ובכך להביא לקידום התכלית שעניינה מניעת העלמת מס".

סוגיה נוספת שעלתה בערעורים הייתה האם ניתן לסווג רכבים פרטיים שעליהם ציוד עבודה כ'רכב עבודה' – שבגיננו אין צורך לזקוף שווי שימוש – אף שניתן להשתמש בהם גם להסעת נוסעים. בית המשפט העליון דחה את הטענה שיש לאמץ את 'מבחן השימוש העיקרי' לצורך הגדרת 'רכב עבודה' וקבע כי די בכך שהרכב יכול לשמש גם להסעת נוסעים, אף אם באופן משני, כדי שהוא לא ייחשב רכב עבודה.

בברכה,

הרשקו פרקש ושות'

רואי חשבון

חוזר 8.19